სალამი, ახალგაზრდა ტალაღო!

პროლეტარელნო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

ახალგაზრდა სტალინელი

ი. ბ. სტალინის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის პარტიული კომიტეტის, რექტორატის, კომკავშირის კომიტეტისა და პროფკომის ორგანო

Орган партийного комитета, ректората, комитета ЛКСМ и профкома Тбилисского государственного университета имени И. В. СТАЛИНА

გამოცემის მეორე წელი

№ 18 (259)
შაბათი,
5
სექტემბერი
1959 წ.
ფასი 20 კაპ.

* * *

ვინ პირდაპირ სკოლის მერხიდან მოვიდა, ვინ წარმოებიდან...

ჩაბარეს გამოცდები, აუსრულდათ ოცნება, გახდნენ უნივერსიტეტის სტუდენტები!

თითქოს ყოველგვარმა მღელვარებამ განელო.

სტუდენტის ბილეთები მიიღეს. პატარა, ლურჯი წიგნაკები. ჰოდა, თითქოს ყველაფერი მორჩა. მაგრამ მღელვარებას არა და არ გაუელია. 1030 პირველკურსელი პირველად შევიდა უნივერსიტეტის აუდიტორიებში და ელოდნენ პირველ შეხვედრას პროფესორ-მასწავლებლებთან, მათს პირველ სიტყვას...

* * *

სწავლის დაწყების წინადღეს, უნივერსიტეტის პროფესორ-მასწავლებელთა და მუშა-მოსამსახურეთა საერთო კრებაზე რექტორმა, აკად. ე. ხარაძემ თავის მოხსენებაში საინტერესო ფაქტი აღნიშნა:

ერთ-ერთ ამბიტიოზულ ნამდვილად რომ მოსაწონად ჩაუბარებია სპეციალური საგანი — ისტორია. ჩანდა, რომ მას უკვარდა დარგი, რომლისკენაც მიიზიდა. როცა უკითხავთ, თუ რატომ აირჩია მაინცდამაინც ისტორიის ფაკულტეტზე შემოსვლა, დარცხვენით უპასუხია: კორნელი კეკელიძის საიუბილეო სალამის დაგებსწარი რუსთაველის სახელობის თეატრში, იუბილარის სიტყვამ ისე ძლიერ იმოქმედა ჩემზე, რომ გადავწყვიტე ისტორიულზე შემოსულიყავიო. მაშინ აკად. კ. კეკელიძემ ახალგაზრდობას მოუწოდა, რომ დღეს განსაკუთრებით ძლიერ უნდა ვინტერესდეთ საქართველოს ისტორიისა და ძველი ქართული ლიტერატურის ისტორიის შესასწავლად, ვინაიდან ახლა განსაკუთრებით ძლიერდება ინტერესი ჩვენი ძველი კულტურისადმი.

* * *

97-ე აუდიტორიაში პირველი ლექციაა ქვეთ დანიშნული მომავალ ფილოლოგებს. პირველი საათი უნივერსიტეტის აუდიტორიაში უნდა გამოირჩეოდეს ყველა დანარჩენისაგან, რაც კი სტუდენტს ხუთი წლის მანძილზე შეხვდება.

ვინ იცის, ეს საათი იქნებ უფვრფასესი იყოს ამ ახალგაზრდებისათვის მთელი სტუდენტური ცხოვრების გზაზე.

ასეთი გულთბილი, უბრალო და ამაღელვებელი საუბარი მხოლოდ დიდ ადამიანებს შეუძლიათ.

აკად. კ. კეკელიძემ ამაღელვებელი მოწოდებით მიმართა სტუდენტებს, რომ ქართული ლიტერატურის ისტორიისა და კულტურულ საგანძურის შესწავლა თვითეული ადამიანისაგან, რომელსაც ეს განუზრახავს, მოითხოვს მთელი შეგნებული სეციალურის მიტანას მის სამსახურად. მეცნიერების მწვერვალების დაპყრობას სჭირდება შრომა, შრომა და შრომა—უპირველესად ყოველისა. ქველად, როცა მეფის რუსეთის ბიუროკრატიული რეჟიმი ყოველნაირად დევნიდა და ამცირებდა ქართულ ენას, მაინც მონაბეზრდნენ ადამიანები, რომლებიც თმობდნენ პირად ბედნიერებას, დგებოდნენ შობილიური ისტორიის შესწავლის ბუნებრივი თუ ხელოვნური სიძნელეებით აღსავსე გზას და აკეთებდნენ უდიდეს ეროვნულ საქმეს. დღეს კი ყოველვარი პირობებია შექმნილი ერის კულტურის შემსწავლელთათვის და ახალგაზრდობამ ეროვნულად უნდა გამოიყენოს ეს დიდი შესაძლებლობანი.

ეროვნული მეცნიერების ხანგრძლივ და ტიტანურად თავდადებულ სამსახურში გაჯალაგებული აკადემიკოსის თვითეულ სიტყვას უდიდესი გულისყურით ისმენდნენ სტუდენტები.

არასოდეს, არასოდეს დაივიწყებენ ისინი ამ დღეს!

* * *

ფიზიკის დიდ აუდიტორიაში პირველკურსელებს შეხვედრა მოუწყო ფაკულტეტის დეკანატმა. ფაკულტეტის დეკანი ლ. გედევანიშვილი, დეკანის მოადგილე ლ. ვეკუა, პარტბიუროს მდივანი დ. ჯიკია, კომკავშირის კომიტეტის მდივანი ქ. კვაპანტარაძე გულთბილად მიესალმნენ პირველკურსელებს, მიულოცეს სასწავლო წელი, უსურვეს წარმატება. აქვე გაარკვიეს ზოგიერთი პრაქტიკული საკითხი, რაც ჯერ კიდევ უცნობი იყო პირველკურსელთათვის.

მსგავსი ხასიათის შეხვედრა სხვა ფაკულტეტებზეც მოეწყო.

* * *

ლექციების დამთავრების შემდეგ სამკითხველო დარბაზში შევედი. იგი არ იყო ჩვეულებრივ ხალხით სავსე. პირველი დღეა, ვის რა სჭირდება და ვის რა?! სამკითხველოს გამეე ა. შუბლაძე ღიმილით შეუხვნა, რომ რამდენიმე პირველკურსელმა უკვე ისარგებლა წიგნებით. უკვე მოესწროთ სამკითხველოში შესვლა ჟურნალისტიკის განყოფილების I კურსის სტუდენტებს—შალვა გულუახა და ფრიდონ კვირიკაშვილს, ბიოლოგიის ფაკულტეტის I კურსის სტუდენტს სვეტლანა გოგორიშვილს და სხვებს. ხვალ და ზეგ მეტნი იქნებიან, ითვლება ხალხით—იმედიანად მეუბნება ბიბლიოთეკარი.

* * *

პირველი სექტემბერია, პირველი დღე... არა მგონია, იყოს პირველკურსელი, რომელსაც გულში კარგად სწავლის ხურო კონკურსი მისაღებ გამოცდებზე. შეირჩნენ ღირსეულნი ღირსეულთაგან, მაგ როგორ არ ისწავლიან.

— ვისწავლით, კარგად ვისწავლით! — ფიქრობენ ისინი.

მაგრამ ნუ გაუკვირდებათ, თუ მაინც შეეახსენებთ პირველკურსელებს, რომ ამთავითვე ბეჯითი მეცადინეობით თუ შეძლებენ ისინი დასახული მიზნის მიღწევას. ვიცით, ყველა ამბობს: ჩვენიანებმოდ, თორემ, ახე და ისე ვისწავლეო. მაგრამ უნივერსიტეტში რომ ჩაირიცხებიან, მერე ზოგი უკვე ფიქრობს: მე ვარ, რაც ვარო და, იწყებს რა სიზარმაცეს, თავის თავს არწმუნებს: ხესიბამდე ყველფერს ადვილად დავძლევ, წინ ბევრი დროაო. რა თქმა უნდა, ასეთი თვითდარწმუნება მეტად საზიანოა და იგი უკუგდებულ უნდა იქნეს. ყველას უნდა ახსოვდეს, რომ მხოლოდ დაჟინებული და დაუღალავი შრომით შეიძლება ღირსეულად ატარო ჩვენი უნივერსიტეტის სტუდენტის სპეციალური სახელი.

ჯუმბერ თითმერია

სტუდენტი უნივერსიტეტი

უნივერსიტეტის პროფესორ-მასწავლებელთა და თანამშრომელთა საერთო კრება

31 აგვისტოს საკ. ტ. დარბაზში ახალი, 1959—1960 სასწავლო წლის დაწყებისადმი მიძღვნილ საერთო კრებაზე შეიკრიბნენ ჩვენი უნივერსიტეტის პროფესორ-მასწავლებლები და თანამშრომლები.

კრება შესავალი სიტყვით გახსნა უნივერსიტეტის პროორექტორმა სასწავლო მეუშაობის დარგში დოც. მათე მირიანაშვილმა.

კრებაზე ერეკლი ფ. შინაარსიანი მოხსენებით — „1958—1959 სასწავლო წლის შედეგები და ახალი სასწავლო წლის ამოცანები“ გამოვიდა უნივერსიტეტის რექტორი, პროფ. ევგენი ხარაძე.

მომხსენებელმა ღრმა ანალიზი გაუკეთა გასული სასწავლო წლის შედეგებს, ალაპარაკა უნივერსიტეტის ახალ შენობაზე. მომხსენებელმა დიდი ადგილი დაუთმო იმ ახალ ამოცანებს, რომელსაც აყენებს კანონი ცხოვრებასთან სკოლის კავშირის განმტკიცების შესახებ უნივერსიტეტის პროფესორ-მასწავლებლთა და თანამშრომელთა წინაშე.

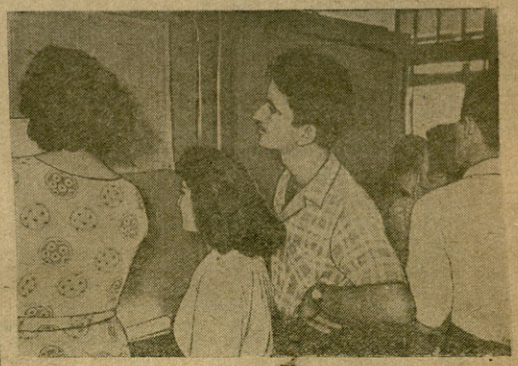

სურათზე: ჩვენს უნივერსიტეტში ახლადჩარიცხულ სტუდენტთა ერთი ჯგუფი იცნობა ლექციების ცხრილს.

ფოტო ა. გემჯიანისა

ლია ჭავჭავაძე

უნივერსიტეტს

ჰეი! დამლოცეთ, თეთრო სვეტებო
გრძნეულის ტაძრის,
მოგსულვარ თქვენთან,
თქვენი ეგ შუქი, ვით სხივები
კეთილს მაცნის,
სინათლეს მფენდა.
ო, ეგ სინათლე მე მიმიყვანს
გულებთან ხალხის,
ტრფობასთან ერთად.
თქვენი ეგ შუქი გულში ტრფობის
გვირგვინებს დაწნის,
საამოდ ჩემდა.
ჰეი! დამლოცეთ, თეთრო სვეტებო
გრძნეულის ტაძრის,
მოგსულვარ თქვენთან!

ავთანდილ გურგენიძე

ჩვენ

ჩვენ გვაქვს სხვაგვარი გულისფიქრები,
ოცნებით ხეს და მიწას ვედებით,
ასე გვგონია: მუდამ ვიქნებით
და არასოდეს არ დავბერდებით.

უძლეველია, ჩვენ რომ ძალა გვაქვს,
გულში სულ ლვივის ალი გიზგიზა,
მამებთან ერთად ჩვენც მრრებით
მოგვაქვს
მზე უძლეველი კომუნიზმისა.

ჩვენ გვაქვს ზოიას, ოლეგის მაჯა,
ჩვენი მარჯვენა სად არ მისწვდება.
ვიცით საქები შრომა და გარჯა,
ვიცით და განა დაგვიფიწყდება?!

ჩვენ შემართება თუ გვაქვს ვეფხვური,
ფუჭად ხეტიალს განა მოვუნდით?
სადაც ვიყავით, ყველგან გვეხურა
ვაჟკაცის ქუდი, ნამუსის ქუდი!

მაღალზე მაღალ სიმაღლეს ველტვით,
ვეტრფით მაღალზე მაღალ ხარაზს.
ჩვენ გვინდა იყოს ღიმილი მეტი,
მეტი ია და მეტი ყაყაჩო.

გვინდა ვხარობდეთ მაისის ფეთქვით,
ცა არასოდეს არ იყოს ქუში;
იქნება თმაში გაგვიჩნდეს თეთრი,
არ გაგვიჭეა ჯაღარა გულში.

ჩვენ გვაქვს სხვაგვარი გულისფიქრები,
ოცნებით ხეს და მიწას ვედებით.
გვგონია: ამ ქვეყნად მუდამ ვიქნებით
და არასოდეს არ დავბერდებით.

სალამი ჩვენს მოწინავე ახალგაზრდობას!

კვლავ დადგა ბედნიერი ახალი სასწავლო წელი, კვლავ (რომოცდამეორეჯერ) გაიღო თქვენთვის ჩვენი შშობლიური უნივერსიტეტის კარები, კვლავ დაირღვა მისი კედლების მყუდროება, კვლავ სახარულოთა და სიყოფლით გაიცო მისი ნათელი და ფართო აუდიტორიები. ჩვენი სახელოვანი პროფესორები და მასწავლებლები მოუთმენლად ველოდნენ თქვენ.

აქ ყველაფერი კარგად არის მომზადებული იმისათვის, რომ საუკეთესო პირობებში შეგეძლოთ სწავლა და თქვენ მიერ არჩეული მეცნიერების საფუძვლიანად შეთვისება.

ამ მიზანს რომ მიაღწიოთ, საჭიროა შრომა, დაღალავი და დაუზარელი შრომა, შრომა თავდადებული და სისტემატური, შრომა ბეჯითი და შეუპოვარი. თქვენი შრომა უნივერსიტეტში ეს არის თქვენი სწავლა, თქვენი ბრძოლა მეტი და მეტი ცოდნის შესათვისებლად, არჩეული მეცნიერების დასაუფლებლად. ამიტომ თქვენი სწავლაც ასევე ბეჯითი, შეუნელებელი და სისტემატური უნდა იყოს. უნდა გახსოვდეთ, რომ ყოველ უქმად დაკარგულ საათსა და წუთს უდიდესი ზიანი მოაქვს თქვენთვის და თქვენი ქვეყნისათვის, თქვენი ხალხისათვის. ნუ გეგონებათ, რომ წლის დასაწყისში (ან საღმე შუაში) გაცდენილ დროს წლის ბოლოს გაწეული ზედმეტი შრომით აინაზღაურებთ, არა. ეს დრო სამუდამოდ დაკარგულია. ამიტომ სისტემატური შრომა დროის მაქსიმალურად, უდანაკარგოდ გამოყენება უნდა გაიხადოთ ყოველდღიურ ჩვეულად.

ჩვენო იმედო, ჩვენო მომავალო თაობავ, გისურვებთ თქვენს გზაზე დიდ წარმატებებსა და დამსახურებულ, ალალ გამოჯეკებას ჩვენი სამშობლოს საკეთილდღეოდ, ჩვენი ხალხის ბედნიერებისათვის.

დოც. ივანე იმნაიშვილი

...რომ შვილი სკოლიდან მამასა

ულრესი პატივისცემით, სიხარულით და სიყვარულით მივესალმები ჩვენი უნივერსიტეტის პირველ კურსის სტუდენტებს — საერთოდ, კერძოდ კი — მომავალ ისტორიკოსებს.

1 სექტემბერს ხვა უმაღლეს სასწავლებლებთან ერთად მუშაობა დაიწყო ჩვენმა ქართულმა უნივერსიტეტმაც. პირველი კურსის სტუდენტობაც სხვებთან ერთად ჩვენს მუშაობაში, იმ მიზნით, რომ რამდენიმე წლის შემდეგ საბჭოთა სამშობლოს ემსახურონ. ისტორიკოსებს მუშაობის მეტის-მეტად ფართო ასპარეზი აქვთ. ისტორიის ფაკულტეტი ზრდის მომავალ პოლიტიკურ მოღვაწეებს, საშუალო სასწავლებლების პედაგოგებს, მუზეუმებისა და არქივების მეცნიერ თანაშრომლებს, უმაღლესი სასწავლებლებისა და სამეცნიერო-კვლევითი ინსტიტუტების მეცნიერ მუშაკებს, საერთოდ კი ქართველ საზოგადოებას მოღვაწეებს.

პირველი კურსის სტუდენტობა ამთავითვე აქტიურად უნდა ჩაებას მუშაობაში, არავინ იფიქროს, დრო ბევრი იყოს. სტუდენტი ამთავითვე უნდა თვალყურადღებებს, რომ იგი მომავალი საზოგადო მოღვაწეა და არა. მხოლოდ ეკამაგრების მაძიებელი. მოღვაწე ისტორიკოსი არ გაიზრდება მხოლოდ ლექციების კონსპექტების გაზეპირებით, ჩვენ გვჭირდება განათლებული ქართველი, თავისი საქმის ოსტატი. ჩვენ გვინდა რომ ისტორიკოსი სტუდენტი თვალყურს ადევნებდეს არა მარტო სავალდებულო კურსს, არამედ ყოველივე იმას, რაც ისტორიის მეცნიერების ამა თუ იმ დარგში ხდება ახალი. ჩვენ გვინდა, რომ პირველი კურსის სტუდენტი ამთავითვე შეუდგეს საკუთარი ბიბლიოთეკის შექმნას, იგი დინტერესებული მკითხველი იყოს სამეცნიერო ჟურნალებისა; ჩვენ გვინდა, რომ ჩვენი სტუდენტი ისტორიკოსთა ახლადდარსებული სამეცნიერო საზოგადოების წევრიც იყოს და, მასთან, იგი მზად იყოს სამეცნიერო მუშაობისათვის. ჩვენ გვინდა, რომ ჩვენი სტუდენტები ჩვენზე უკეთესები იყონ და ამით სამშობლო გაახარონ. მამულსაც ხომ ის ურჩენია, რომ შვილი სჯობდეს მამასა.

პროფ. ი. ციწაძე

...ეროვნული ინტერესი

ჩვენო ძვირფასო ახალგაზრდებო!

ძვირფასო მოსწავლე ახალგაზრდებო! თქვენ ცხოვრობთ და სწავლობთ ბედნიერ ეპოქაში, როცა ყველას შეგიძლიათ მიიღოთ უმაღლესი განათლება თქვენს საკუთარ სამშობლოში.

ძველი ქართველი ახალგაზრდობის მეტად მცირე ნაწილი, მაშინ არსებული სოციალ-პოლიტიკური პირობების გამო, ძნელად ეღირსებოდა უმაღლეს სასწავლებლებში მიღწევას და ვინც ამას ეღირსებოდა, ისიც იძულებული იყო უმაღლესი განათლების მისაღებად შორეულ, უცხო ქალაქში გამგზავრებულიყო.

ძვირფასო ახალგაზრდებო, კეთილი იყოს თქვენი შემოსვლა ჩვენს საყვარელ უნივერსიტეტში, რომელიც სამშობლოსათვის ზრდის მოღვაწეებს, და თქვენც გისურვებთ თქვენი ახალგაზრდული კეთილშობილური მოძალული ოცნებები სრულად გაგებოდეს.

ძვირფასო ახალგაზრდებო, კეთილი იყოს თქვენი შემოსვლა ჩვენს საყვარელ უნივერსიტეტში, რომელიც სამშობლოსათვის ზრდის მოღვაწეებს, და თქვენც გისურვებთ თქვენი ახალგაზრდული კეთილშობილური მოძალული ოცნებები სრულად გაგებოდეს.

ძვირფასო ახალგაზრდებო! თქვენ ცხოვრობთ და სწავლობთ ბედნიერ ეპოქაში, როცა ყველას შეგიძლიათ მიიღოთ უმაღლესი განათლება თქვენს საკუთარ სამშობლოში.

ძველი ქართველი ახალგაზრდობის მეტად მცირე ნაწილი, მაშინ არსებული სოციალ-პოლიტიკური პირობების გამო, ძნელად ეღირსებოდა უმაღლეს სასწავლებლებში მიღწევას და ვინც ამას ეღირსებოდა, ისიც იძულებული იყო უმაღლესი განათლების მისაღებად შორეულ, უცხო ქალაქში გამგზავრებულიყო.

ჩვენი ახალგაზრდობის ალმზრდელი უნივერსიტეტი საბჭოთა ხელისუფლების მზრუნველობით საქართველოში უზრუნველყოფილია მაღალკვალიფიციური სამეცნიერო-პედაგოგიური კადრებით, კარგად მოწყობილი სასწავლო და სამეცნიერო კაბინეტებით, ლაბორატორიებით, ბიბლიოთეკებით, ლექტორიებით და სხვ., რაც საუკეთესო პირობებს წარმოადგენს უნივერსიტეტში მოსწავლე ახალგაზრდობის მომავალ სპეციალისტებად ჩამოყალიბებისათვის.

ჩვენ ახალგაზრდობის ალმზრდელი უნივერსიტეტი საბჭოთა ხელისუფლების მზრუნველობით საქართველოში ერთადერთ ადგილად ქცეულა, სადაც ეროვნული ენა, ეროვნული ლიტერატურა, ეროვნული ისტორია, ეროვნული ფილოსოფია, ეროვნული ეკონომიკა, ეროვნული ფსიქოლოგია, ეროვნული ეთნოგრაფია, ეროვნული ფოლკლორი, ეროვნული ენციკლოპედია, ეროვნული ბიბლიოლოგია, ეროვნული ბიბლიოთეკა, ეროვნული ბიბლიოგრაფია, ეროვნული ბიბლიოგრაფიული ინსტიტუტი, ეროვნული ბიბლიოთეკა

ფიზიკურ-თა სიტყვა

წარმოეგზიდან უნივერსიტეტში

ამ რვა წლის წინათ დავიწყე შრომითი საქმიანობა — ჯერ თბილისის სპეციალურ სახელოსნო სასწავლებელში, ხოლო ამ უკანასკნელის დამთავრების შემდეგ, 1955 წლიდან, მე-5 თანრიგის ხარატის პროფესიით, ვმუშაობდი თბილისის მანქანათმშენებელ ქარხანაში.

1957 წლიდან ქარხნის კომკავშირული ორგანიზაციის ბიუროს წევრად და მდივნის მოადგილედ ვმუშაობდი. ეოყავი კომუნისტური შრომის ბრიგადის საპატიო სახელის მოპოვებისათვის მებრძოლი კომკავშირული ბრიგადის ბრიგადირი, ჩვენი ბრიგადა თვიურ გეგმას 170 — 185 %-ით ასრულებდა.

1958 წელს დავამთავრე მუშა-ახალგაზრდობის საშუალო სკოლა. მაგრამ მისალებ გამოცდებს ვაბარებდი უნივერსიტეტის ისტორიის ფაკულტეტზე, მაგრამ ვერ ჩავირიცხე.

წელს ჩავაბარე მისაღები გამოცდები და მივაღწიე სანუკვარ ოცნებას — ჩავირიცხე ისტორიის ფაკულტეტის I კურსზე. დავიწყე სწავლა, დადგა პირველი მეცლავრე დღეები ჩემი სტუდენტობისა. ვეცდები არ შევარცხვინო მეცნიერების ამ დიდებული ტაძრის — ქართული უნივერსიტეტის სტუდენტის საპატიო სახელი.

კოტრნელი ქინწურაშვილი,
ისტორიის ფაკულტეტის I კურსის სტუდენტი.

კარი გამიღო ცოდნის ბრძნულმა ფაკულტეტმა

მაშინ I კლასში ვსწავლობდი, როცა ჩვენი სკოლის მოსწავლეებმა შეხვედრა მოუწყვეს გალაქტიონს.

შეხვედრაზე მეც გამოვედი და წაეკითხე პოეტის განცდილი ლექსი „შშობლიურო ჩემო მიწავ". ალბათ, თვითეული სტროფიდან ჩავაქსოვეთ ალტაცება და ჩემი ბავშვური თაყვანისცემაც შშობელი მიწისადმი.

ლექსის წაკითხვა რომ დავამთავრე, გალაკტიონმა თავისთან მიმიხმო, თვალცრემლიანმა შუბლზე მაკოცა და „ლერსიანი ხმით მითხრა,—მამადლობთ, პატარავ, ამ დიდი სიამოვნებისთვისო.

იმ დღის შემდეგ შშობლიური ენისა და ლიტერატურის ღრმად შესწავლის სურვილი არ მასვენებდა. დიდი პოეტის ამბორი ჩემი შთაგონების დაულეველ წყაროდ იქცა და, აი, ჩოჩოს დარბა სკოლა, მისი მზით სავსე ოთახები, სადაც 10 წელი გავატარე დაუფალავ სწავლაში.

დღეს უნივერსიტეტის ფილოლოგიის ფაკულტეტის I კურსის სტუდენტი ვარ.

ოცნება ამიხდა, კარი გამიღო ცოდნის ბრძნულმა ტაძარმა.

„შეიენე ცხოვრება, იცხოვრე ისე, როგორც უნდა იცხოვრო, არ არსებობს სხვა სიბრძნე" — წერდა ე მ ი ლ ზ ო ლ ა, მაგრამ ცხოვრება რომ შეიცნო, ამისათვის, უპირველეს ყოველისა, ღრმა ცოდნაა საჭირო.

და, აი, მე. მზად ვარ მიგიღო ცოდნის წმინდა საგზალი ცხოვრების ფართო გზისათვის.

მიეიღებ?

— აუცილებლად!

ლია ჭავჭავაძე,
ფილოლოგიის ფაკულტეტის I კურსის სტუდენტი.

მაშ, ასე, მეგობრებო!

უნივერსიტეტში პირველი სკოლის მერხიდან მოვედი.

ქართული კულტურისა და მეცნიერების ტაძარს — უნივერსიტეტის სტუდენტის სახელის ტარება ბევრს გვაკლებს მე და ჩემს მეგობრებს.

პირველ რიგში სწავლა და სწავლა, დაძაბული, სისტემატური და ნაყოფიერი.

უნივერსიტეტი მისცემს ყველა მონდომებულსა და მუყაოთ სტუდენტს მრავალმხრივ განვითარებას და დიდი ცხოვრებისათვის მოამზადებს მას.

ჩვენ ყველგან და ყველფერში უნდა გვეჭიროს თავი უნივერსიტეტის სტუდენტისათვის საკადრისად: თუ ხალხისადენ დიდ პატივს სტენს სტუდენტს, ასევე ეროთირება და გულს ატკენს მისი ერიგო საქციელი.

მაშ, ასე, მეგობრებო, ვიბრძოლოთ ცოდნის მიღებისა და პირადი სრულყოფისათვის.

გოგელი მიქელაძა,
ეკონომიური ფაკულტეტის I კურსის სტუდენტი

მეცნიერების კარიგაჭესთან

ქიმიას გადამწყვეტი როლი აკისრია ჩვენი სამშობლოს სახალხო მეურნეობის დიდ მომავალში. დღეთა მეტი მაღალკვალიფიციური სპეციალისტი სჭირდება საბჭოთა ქვეყანას ამ დარგში და ამიტომ, ჯერ კიდევ სკოლის მერხზე მჯდომმა, გადაწყვეტე ქიმიკოსი გავხდარიყავი. და აი, 1959 წლის 3 აგვისტოს ჩავაბარე პირველი გამოცდა ჩემს საყვარელ საგანში, მას მოჰყვა მეორე და ასე შემდეგ... ბალე ამაოურა მისაღები გამოცდების მეოცეარე დღეები.

ბოლოს დადგა ის სანატრელი დღე, როცა გავიგე, რომ უკვე ქართული ეროვნული კულტურის სიამაყის — სახელმწიფო უნივერსიტეტის ქიმიის ფაკულტეტის სტუდენტი ვარ.

ქეთევან მუმლაძე

უნივერსიტეტის სტუდენტი ვარ

ყოველთვის მაინტერესებდა ის, რაც ახალი იყო, ის რაც არ ვიცოდი, რაც ჩემს ცნობიერებას უფარებოდა.

არ შეიძლება ამ ერთი წლის წინ მეთქვა, თუ რა უფრო მაინტერესებდა: ჩემს წინ გადაშლილი მხატვრული ნაწარმოები, თუ ამოუხსნელი ამოცანა. ზზრაად პირველი იმარჯვებდა და მეც დიდი გატაცებით ვკითხულობდი ბაირონსა და შექსპირს, ილიასა და აკაკის, პუშკინსა და მაიაკოვსკის.

მაგრამ წაკითხული ყოველთვის ეხებოდა ადამიანებს, მათს სახარულს, იმას, რასაც მე ყოველდღიურად ვხედავდი ჩემს ირგვლივ. მათემატიკაში კი იმალებოდა რაღაც იდუმალი, რასაც შეესწავლეთდა, შენით ვერ გაიგებ. სწორედ ამიტომ ჩავაბარე მისაღები გამოცდები მექანიკა-მათემატიკის ფაკულტეტზე.

ზია არსენიშვილი

ბეჯითი დები

ფუდამ ერთად არიან, ერთად დადიან, ერთად სწავლობდნენ საშუალო სკოლაში. მათ ხმასაც ვერ გაიგონებთ, თუ არ შეეკითხებით. სიფიზეე, მოკრძალება გულისხმიერება დაჰყეთ გოგონებს ბავშვობიდანვე და, როცა საუბარს დაუწყებთ, თავაზიანად, თბილი ღიმილით გაგცემენ პასუხს. დები არიან, ერთმანეთის მოსიყვარულე, ტოლ-მეგობრობის მოტრფიალე, სათნო და გულსტკბილ დები — ანგესა და ლეზა თორდაძენი.

საშუალო სკოლის დამთავრების შემდეგ ხალისით წაეიდნენ წარმოებაში სამუშაოდ. მთელი კოლექტივის გულწრფელი სიყვარული დაიმსახურეს ეთილსინდისიერი მუშაობით. არაერთხელ მოუთავსებიათ მათი ფოტოსურათები გაზეთებში, როგორც მოწინავე მუშებისა. ფუტკრებივით შრომობდნენ შრომისმოყვარე გოგონები, თავისუფალ დროს კი გულმოდგინედ მეცადინეობდნენ უმაღლეს სასწავლებელში შესასვლელად. უფროს დას — ანგესას 2 წლის საწარმო სტაჟი ჰქონდა, უმცროსს — ლეზას ორი თვე აკლდა. გამოცდებისათვი ერთად მოემზადნენ. უემად არ ჩაუვლია მათს ბეჯითობას. თავაუღებლივ მეცადინეობდნენ დები და მიზანსაც მიაღწიეს — ანგესა ჩვენი უნივერსიტეტის ქიმიის ფაკულტეტზე ჩაირიცხა, ლეზა კი — ქართული ენისა და ლიტერატურის განყოფილებაზე.

სწავლაშიაც ისახელონ თავი — ასეთია ახალ მათი სურვილი.

სურათზე: დები ა. და ლ. თორდაძენი.

ტექნიკუმელთა ტრიბუნა

მომავალი ექიმებისადმი

ზაჭარია ფალიაშვილის ოპერა „დასის" უვერტურის უკანასკნელი აკორდი და მასთან ერთად ტანმოვარჯიშის უკანასკნელი, გრაციული მოძრაობა. დარბაზში მჭუხარე ტაში ისმის, გამარჯვებულის კვარცხლბეკზე დგას მაღალი, თმამუქმუქა გოგონა. სახეზე ბეჯნიერების ღიმილი დასთამაშებს.

— მზეს ოსტატობა სრულიად საკავშირო V სპარტაკიადის ბოლოტურ ნემპიონის წოდება მეორედ მოიპოვა თბილისის 29-ე საშუალო სკოლის X კლასის მოსწავლემ მზია ნინოშვილმა — აცხადებს მსაჯი-ინფორმატორი. მრავალი მაყურებელი, მწვრთნელი, „მეტოქე" მხურვალედ ულოცავენ ნორჩ ტანმოვარჯიშეს...

...მე ტანმოვარჯიშე გავხდები, — ფიქრობდა ათი წლის მზია, როცა უფროსი დის — დარეჯანის ვარჯიშს უყურებდა. ეს იყო შვიდი წლის წინათ. დარეჯანი საწვრთნელად წავიდა და მზია ატირებული დატოვა.—იქ შენ საქმე არა გაქვს,— უთხრა მან წასულის წინ. დარეჯანს ძალიან გაუკვირდა, როცა გასახდელი ოთახიდან გამოვიდა და სასპორტო დარბაზის შესასვლელთან მზია დაინახა. იგი იძულებული იყო დარბაზში შეეყვანა და.

წვრთნის უფლება მზიამ იმ დღისვე მიიღო, ხოლო სახლში დედას გამოსტყუა ოფიციალური თანხმობა ეფარჯიშა სპორტში.

ათი წლის გოგონათი დაინტერესდა სახელგანთქმული ქართველი ტანმოვარჯიშე. სსრ კავშირის სპორტის დამსახურებული ოსტატი ნიკოლოზ თაყაიშვილი.

გადიოდა დღეები, თვეები... მზია ითვისებდა რთულ ვარჯიშებს, აკრობატულ კომბინაციებს. ექვს თვეში მან დაძლია დაბალი თანრიგის პროგრამა, ხოლო სამი თვის შემდეგ გახდა მესამე თანრიგოსანი.

თერთმეტი წლის მზიამ პირველად მიიღო მონაწილეობა თბილისის ნორჩ ტანმოვარჯიშეთა შეჯიბრებაში და გიინჩნა პირველი გულშემატკივრები, ხოლო 13 წლისამ გაიმარჯვა რესპუბლიკის სპბავშვო სპორტული სკოლების შეჯიბრებაში.

ყოველ მორიგ შეჯიბრებას ახალი გამარჯვება მოჰქონდა მზიასთვის, მალე ნიჭიერი ნორჩი ქართველი ტანმოვარჯიშის, მზია ნინოშვილის სახელი ცნობილი გახდა საკავშირო არენაზე. მოსწავლეთა მესამე სპარტაკიადაზე მოსკოვში, 1956 წელს ქ. თბილისის სახალხო განათლების განყოფილების ცენტრალური სპორტული სკოლის გოგონებისა და ბიჭების, გუნდმა ბრწყინვალე გამარჯვება მოიპოვა. ისინი გამოვდნენ პირველ ადგილზე და მოიპოვეს გარდამავალი თასი. ამ წარმატების დიდად შეუწყო ხელი მზიამ.

მზიას ოსტატობა თანდათან სრულყოფილი ხდებოდა, გროდებოდა გამოცდილება. და, აი, 1956 წლის 13 დეკემბერი — დღე, რომელიც სამუდამოდ დარჩება მზიას მეხსიერებაში. მიგდინარეობდა შეჯიბრება თბილისის პირველობაზე ქალთა შორის. შეჯიბრებაში მონაწილეობდნენ ცნობილი ტანმოვარჯიშეები — ლილი გელეკაშვილი, ტატიანა კოშისარენკო, ვალენტინა კლიმოვა. ამ შეჯიბრებაში მზიამ მოაგროვა 82,4 ქულა, გადაკრებებით შეასრულა სსრ კავშირის სპორტის ოსტატის ჩასათვლელი ნორმა. შემდეგ წელს მან კვლავ შეასრულა ეს ნორმა და გახდა რესპუბლიკური პირველობის ჩემპიონი ქალთა შორის.

ამსოლუტური ჩემპიონი გახდა მზია IV სრულიად საკავშირო სპარტაკიადაზე ორგაში. შემდეგ იგი შეიყვანეს საბჭოთა კავშირის ახალგაზრდულ ნაკრებ გუნდში.

წარმატებით გამოვიდა მზია მიმდინარე წლის გაზაფხულზე ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის ტანმოვარჯიშეებთან ამხანაგური საერთაშორისო შეხვედრების დროს. მოაქმე ჩინეთის სპორტის მოყვარულები ჭეშმარიტად მოიხიბლნენ ახალ გაზრდა ქართველი ტანმოვარჯიშით. მოსკოვის სპორტული საზოგადოება ასევე აღტაცებული დარჩა მზიას გამოსვლებით წლეულდელ მოსწავლეთა VI საკავშირო და საბჭოთა კავშირის ხალხთა II სპარტაკიადებზე...

არანაკლები მიღწევები მოიპოვა მზიამ სწავლის სარბაილზე — საშუალო სკოლის დამთავრების შემდეგ მან მშვენიერად ჩააბარა მისაღები გამოცდები ჩვენი უნივერსიტეტის ეურნალისტიკის განყოფილებაზე.

ახლა მზია ქართული უნივერსიტეტის კედლებში პირველ ლექციებს ისმენს. ნიჭიერ გოგონას უკვე მიღებული აქვს მაღალკვალიფიციური ტანმოვარჯიშის ნამდვილი რეპუტაცია, დამბადები და თავდადებული შრომით კი იგი ასევე ღირსეულად მოიპოვებს მახვილი კალმის მქონე ეურნალისტის სახელს.

ვუსურვოთ წარმატებები ჩვენს მზიას თავის ამ ახალ ასპარეზზეც!..

მ. ფარიაშვილი

ამას გარდა, რიგ შემოხვევებში, საჭირო გახდება ვაქციოთ სასწავლო სახელოსნოები საწარმოო სახელოსნოებად, სადაც იარაღები და სხვა პროდუქციაა შეიქმნება თვით სტუდენტების ხელით. ასეთი მეთოდი უშუალოდ დაიახლოვებს მათს მუშაობას მომზადების პროფილთან და საშუალებას მოგვცემს მეტოდოდ დაკავშირით სასწავლო პროცესი სტუდენტთა საზოგადოებრივად სასარგებლო შრომასთან.

ახლანდელ ეტაპზე ჩვენი უნივერსიტეტი უნდა იყო არა მარტო სამეცნიერო დისციპლინების სწავლების ცენტრი, არამედ მეცნიერული შემოქმედების ცენტრიც. ჩვენი მთავარი ამოცანა არის სამეცნიერო-კვლევითი მუშაობის დონის განუხრელი ამაღლება. ამ ამოცანის წარმატებით გადაწყვეტა შეიძლება მხოლოდ ლაბორატორიების თანამედროვე ხელსაწყოთ-იარაღებით აღჭურვითა და ახალი ლაბორატორიების გამართვის გზით.

ჩვენი უნივერსიტეტის ყველა ფაკულტეტის, კათედრის, ყველა პედაგოგის, პარტიული, კომკავშირული და საზოგადოებრივი ორგანიზაციების შეთანხმებული და ყოველდღიური ღონისძიება უნდა წარმართოს იქითკენ, რომ აღვზარდოთ, ალმოვაცენოთ ჩვენს სტუდენტობაში მაღალ კომუნისტური მორალი, კოლექტივიზმის, ამხანაგობისა და მეგობრობის გრძნობა, შეენებეთ დისციპლინა.

ჩვენ უნდა აღვზარდოთ უნივერსიტეტის სტუდენტობაში მხურვალე სიყვარული არჩეული პროფესიისადმი, დაეცხრომელი მისწრაფება განეფწყვეტელი წინსვლისა და სრულქმნისადმი, ჩაექრობელი შინაგანი სინათლე მეცნიერების სიყვარულისა, შრომისა და შემოქმედებითი გატაცებისა.

ა. ს. ბაქრაძე

ბაქრაძეები ავადმყოფობის შემდეგ გარდაიცვალა საქართველოს დამსახურებული, პედაგოგი, საკავშირო კატეგორიის მსაჯი, სსრ კავშირის სპორტის დამსახურებული ოსტატი არჩილ სპირიდონის ძე ბაქრაძე.

ა. ს. ბაქრაძე დაიბადა 1892 წელს. 1913 წელს, ქართული გიმნაზიის დამთავრების შემდეგ, სწავლა განაგრძო პეტერბურგის სამხედრო-სამედიცინო აკადემიაში.

ჯერ კიდევ სტუდენტობის პერიოდში ა. ბაქრაძე მასწავლებლობდა პეტერბურგის ვაჟთა გიმნაზიაში, ხოლო 1917 წლიდან მუშაობდა თბილისის პირველ ვაჟთა გიმნაზიაში და შემდეგ პირველ საშუალო სკოლაში 1941 წლამდე. 1947 წლიდან 1959 წლამდე ა. ბაქრაძე მუშაობდა სტალინის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტში ფიზიოლოგიისა და სპორტის კათედრაზე უფროს მასწავლებლად.

არჩილ ბაქრაძე ითვლებოდა ერთ-ერთ საუკეთესო ტანმოვარჯიშედ, ხოლო შემდეგ — საუკეთესო მწერთნელად. მან აღზარდა მრავალი სპორტსმენი, ოსტატი, რომლებიც სახელოვნად იცავენ საბჭოთა სპორტის სახელს.

უიღბესად თავმდაბალი, თავაზიანი და გულისხმიერი ადამიანი, შესანიშნავი საზოგადოებრივი ბუმაკი ა. ბაქრაძე დიდი სიყვარულითა და ავტორიტეტით სარგებლობდა უნივერსიტეტის პროფესორ-მასწავლებელთა, სტუდენტთა და თანამშრომელთა შორის, მისი ნათელი ხსოვნა სამუდამოდ დარჩება ჩვენს გულში.

ამხანაგების ჯგუფი.

შემდეგში უფრო მეტს გავაკეთებთ

მხურვალე მოწონება დამსახურა ჩვენი უნივერსიტეტის სახელობის კომკავშირული შრომის ბრიგადამ, რომელიც შეკრნილია ფილოლოგიის ფაკულტეტის სტუდენტთა მიერ.

ჩვენს ბრიგადას საფუძველი ჯერ კიდევ გასულ წელს ჩაეყარა ყამარ მიწებზე. სადაც სახელოვანი შრომით თავი ისახელეს მისმა წევრებმა: კარლო ყველიშვილმა, მოსე მამიაურმა, გრიგოლ შარაშიძემ, ედისონ არღვლიანმა, ვლადიმერ ცაცხლაძემ, ედუარდ გოგოსაშვილმა და თეიმურ ბრიგადირმა როლანდ ბასილაშვილმა, რომელიც იქ დაჯილდოვებულ იქნა შედლით. აღსანიშნავია, რომ როლანდმა უნივერსიტეტში შემოსვლამდე, საბჭოთა არმის რიგებიდან დემობილიზაციის შემდეგ, თბილისის სხვადასხვა ადგილას მშენებლობებზე საკმაო შრომითი ნათლობა მიიღო.

ბევრი რამ გაკეთდა ჩვენმა ბრიგადამ დროის მცირე მონაკვეთში. ბრიგადის წევრებმა სიცხე-პაპანაქებაში მრავალი ორმო გასჭრეს საქართველო-ზურგმაჯანის საზღვართან. იქ დარგული მოზარდი ხეები იზრდებიან და ეფაკაცდებიან ჩვენი ლამაზი სამშობლოს სიყვარულში. ისინი საქართველოს თაკარა ზზის სხივებზე აეცვლებენ ფოთლებს ეწით ლოცავენ შრომელთა მიწის ამაგდარ პატრონებს, რომელთა შორისაც განსაკუთრებული სიყვარულით ახსენებენ ჩვენი ბრიგადის წევრთა სახელებს.

ყველა სახის სიძნელეს ლაბავს კომკავშირული შეტევა და ქაბუკური თავგადმეტება. გვახსოვს: ეკეკ-საბურთალოს ახალი გზის მაგისტრალზე ბუშაობისას ნიჩბებით საკმაოდ დიდი რაოდენობის მიწა უნდა გადაგვეყარა, ერთ მიწას თვალებში გვყრიდა, ცივ ფრთას გვცემდა სახეზე. ჩვენ მაინც ქედგაბმულ კმეშაობდით.

თბილისის ზღვასთან ნაქკუს მიწას ვუბრძოდით.

ბრიგადამ სახელი მოიხვეჭა მშობლიური თბილისის ერთ-ერთ მშენებლობაზეც. ეს იყო ჯანმრთელობის დაცვის ინსტიტუტის შენობა. ამჯერად ბრიგადის ლიდერებს იცავდნენ რ. ბასილაშვილი (ბრიგადირი), კ. ყველიშვილი, ბ. მამიაური, ზ. მაისურაძე, გ. სიხარულიძე, ა. ლეკლიკაძე, დ. მესხი, ტ. ხუხუა, გრ. შერეგაშიძე და სხვები.

მზე გეწვავდა. სიცხის ბუღი იდგა. ცენტრალური მტვრის კორიანტელი ტრიალებდა. ჩვენ მაინც გულდინჯად ვმუშაობდით. ჩვენს წინ კედლები მაღლდებოდა და ჩვენც სიხარული გვამაღლებდა, გაწეული შრომის შედეგს რომ ვხედავდით. ასეთივე შრომითი სიმტკიცე გამოვიჩინეთ წყნეთში, ამ მახლობელ კურორტზე, საცხოვრებელი ბინების მშენებლობაზე.

ბევრად ითქვა ჩვენი ბრიგადის პატრიოტული თაოსნობის შესახებ. ჩვენზე ალაპარაკდა რადიო, გამოგვეცხადა გაზეთები — „სახალხო განათლება“, „ახალგაზრდა კომუნისტი“, „თბილისი“, რომლის ერთ-ერთ ნომერში ჩვენი ბრიგადის სურათიც დაიბეჭდა.

ჩვენ უფრო მეტყაითად ვიშრომებთ შემდეგში. მოდას ვეცდებით, რომ უნივერსიტეტის სხვა კომკავშირულ ბრიგადებს ფიცხელ შრომაში არ ჩამოვრჩეთ. მათთან ერთად წელილი შევიტანოთ შვიდწლედის მშენებლობათა საქმეში.

გ. გაიდოდვილი,

კომკავშირული შრომის ბრიგადის წევრი.

ჩვენი მოჭიდავეების გამარჯვება

როგორც „ბ“ ჯგუფის შარშანდელი ჩემპიონი, უნივერსიტეტის მოჭიდავეთა ნაკრები გუნდი, სპარტიოდ იყო მიწვეული საბჭოთა კავშირის უმაღლესი სასწავლებლების პირველობაზე, რომელიც ტარდებოდა „ა“ ჯგუფში მონაწილეობის უფლების მისაღებად.

ეს იყო ოთხი თვის წინ, ქ. მოსკოვში.

შეჯიბრება ტარდებოდა ჭიდაობა სამბოში.

სამბოში ძლიერ მოჭიდავეს შეუძლია მტკიცენეული ფანდით დიდხანს დაგამაზსოვროს თავი, ამიტომ ჭიდაობის ამ სახეში, ახლოდან ფიზიკურად ძლიერი, უარესად ფხიზელი, მოქნილი და მრავალფეროვან ფანდებს დაუფლებული სპორტსმენი ამარჯვებს. ჩვენს უნივერსიტეტში კი ასეთი სპორტსმენები ბევრია. რაიონებიდან ჩამოსული მოჭიდავეები, რომლებიც უნივერსიტეტში სწავლობენ, კარგად ეუფლებიან სამბოს. სამბოში ხომ ქართული და ჩვენი ქვეყნის ხალხების ნაციონალური ჭიდაობების საუკეთესო ფანდებია გამოყენებული. მაგრამ სამბოს ყველაზე მეტად ქართული ჭიდაობის ილეთები — მოგვერდი, კისრული და შუასარმა ამშვენებს. ქართუჭიდაობაში გაწვრთნილ ჩვენს სტუდენტებს სსრ კავშირის სპორტის ოსტატი, მწვრთნელი ზურაბ დენტოშვილი სამბოს რთულ ფანდებს მონდომებით ასწავლის. ზ. დენტოშვილის გაწვრთნილები არიან სრ კავშირის სპორტის ოსტატები — ზაალ ჩიკვილაძე, ნიკო ბუჩიური, როსტომ ხესიაშვილი; რამინ ლომსაძე; პირველთარიგოსანები — ვლადიმერ და თეიმურაზ ჩიკვილაძეები, გოდერძი გელაშვილი, გიორგი ღოღობერიძე, დურმიშხან კვარტია და ერეკლე ვვრტიაშვილი, რომლებმაც მოსკოვში ჩვენი უნივერსიტეტის სპორტული ღირსება სახელოვნად დაიცვეს. მათმა მოზდენილმა ჭიდაობამ, კოლექტივისათვის თავგანწირვამ ანაამენ თუ მოსკოველი მაყურებელი, შეჯიბრებაში მონაწილეებიც კი აღტაცებაში მოიყვანა. ჩვენმა მოჭიდავეებმა კარგი სტატი აიღეს. პირველი შეჯვერდენიდანვე დამეჯიბრებით შეიძლებოდა თქმულიყო, რომ გუნდი საპრიზო ადგილს დაიკავებდა. ჩემპიონობისათვის ბრძოლა ძირითადად ჩვენი უნივერსიტეტისა და მოსკოვის ენერგეტიკული ინსტიტუტის გუნდებს შორის წარიმართა. უკან ჩამორჩნენ წინა პირველობის პრიზიორები — ლომონოსოვის სახელობის მოსკოვის სახელმწიფო უნივერსიტეტისა და მოსკოვის ფიზიკულტურის სახელმწიფო ინსტიტუტის მოჭიდავეები. საბოლოო გუნდური შედეგების განსაზღვრა უფრო ადვილი გახდა ფინალურ შეჯვერდენებში. ჩვენი უნივერსიტეტის გუნდიდან ფინალში მოხვდა 9 მოჭიდავე. მოსკოვის ენერგეტიკული ინსტიტუტიდან კი — 11. ამ უპირატესობამ და იმან, რომ თერმეტივე მოსკოველმა ფინალისტმა ბოლო უკანასკნელი შეჯვერდენი კარგად ჩაატარა, განაპირობა ის, რომ ჩვენი უნივერსიტეტის გუნდი II ადგილად დაკმაყოფილდა. მესამე ადგილზე გამოვიდა ლენინგრადის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ნაკრები გუნდი.

ვ. კასრაძე

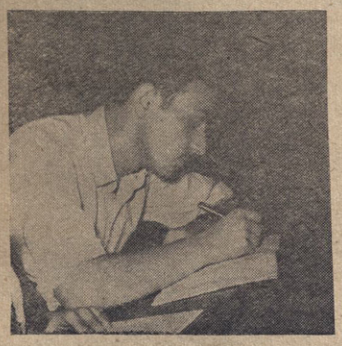

უნივერსიტეტში გაისმა პირველი ზარის წკრიალი. აუდიტორიები სტუდენტებით გაიავსო. ყველას მღელვარება ეტყობა, განსაკუთრებით კი პირველკურსელები ღელავენ. ისინი ხომ პირველად ხვდებიან უნივერსიტეტის პროფესორ-მასწავლებლებს, პირველად ისმენენ მათს ლექციებს.

პირველი სექტემბერია, უნივერსიტეტში მეფობს ხარვილი სწავლისა და ხარვილი სწავლებისა. აუდიტორიებში პირველ ლექციებზე შედიან ჩვენი დვაწლმოსილი მეცნიერი პედაგოგები — აკადემიკოსები, პროფესორები, დოცენტები, მასწავლებლები... პირველი გულთბილი შეხვედრები სტუდენტებთან, გაცნობა, გასაუბრება და ლექციის კითხვის დაწყება.

ქრება მღელვარება, პირველკურსელები მშვიდდებიან და ლექციის ჩაწერას იწყებენ.

ამ სურათზე თქვენ ხედავთ ფიზიკის ფაკულტეტის რუხული სექტორის პირველკურსელ სტუდენტს — გივი ნადიბაიძეს, გივი გულისყურით ისმენს პროფესორ ე. წითლანაძის ლექციას და აკეთებს ჩანაწერს.

სატირა და იუმორი

უმალლესში „მოსაწყობად“ მშობლებს მოპყავთ „ბავშვი“, მოპყვებიან ნათესავნი და სხვანი და სხვანი. მოაცილებს ნაცნობთა და პროტექტორთა მარშე, დირიჟორობს ატესტატი — „სამ“, „სამი“, „სამი...“

მას ყოველ წელს „ჩაჭრა“ დაებედა, უცოდინარის რა მოუვა, ალბ? სულ ტყუილად შეუკერა დედამ „საგამოცდო-სამარგალაკო“ კაბა.

ფიზიკის დარგში დიდი ნიჭი აქვს, მაინც „ორს“ იღებს, ილრჩობა ბრალია. ეს უსაშველო „ტალანი“ ბიჭია, შემქმნელი პირველ „შარგალაქმეკვ“ დაბადებ

ნახატები **რევაზ გაგრიაძისა**

რედაქტორი ნ. ვეშაპიძე

ა. ბ. სტალინის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის გამომცემლობის სტამბა-ლითოგრაფია. ი. ჭავჭავაძის გამზირი, № 1. ტირაჟი 2000. უე 03737.